

A megszólalás aszkétái

Csajka Gábor Cyprian

Hófehérke csákánnyal ibolyával

és akkor ott
a freud-szakáll-sűrűségű ?téteményben
hol nem tudni bizton merre hány méter még a
visszanövés
valahol OTT az ADRENALIN-GYÁR pincéje alatt
nyolcvannyolc tengerimérfölddel
nem messze a chora-házikó szűk bejáratától
az Ő bejáratától
elzöngő HEJHÓNK s egy visszanyelt HALIHÓ között
az ő égszínkéék szűzhártyikáján egy kulcsluk
alakú pici sebet pillantunk meg
és ez nagyon fáj nekünk
rosszul vagyunk

hát KIK JÁRTAK ERRE és hányan jártak erre
kérdézzük félszegen a szelíd rágcsálótól akit mi
húztunk ki a szarból s egy szép napon Patkánynak
kereszteltünk
akiről azt is tudjuk: extraklasszis jelzőkészülék
kis túlzással a Mélység Szíve

HÁT EZÉRT DOLGOZTUNK kérdezzük erőre kapván
ezért izzadtunk ott a Mélyben
hogy ITT és MOST s tulajdonképp már csak nyolcvannyolc
mércöldnyire a piros sárga zöld kék hormontabletták
báláitól és Tőle
és egyáltalán?!
csodát művel az egyenes beszéd
Patkányunk puhán térdre rogy
úgy hallgat hogy HEJ de mi beszélünk és beszélünk
mert megered a kínban

HÁT EZÉRT DOLGOZTUNK (üvöltő hárfák)
hogy míg tüzelő fűtés jómeleg és süthűs
addig valaki ilyen gyalázatosan
ilyen gátlástalanul megzavarja a Szamávartanát (haza-
térés szentsége) hát ezért izzadtunk a Mélyben

utasítjuk puhán térdeplő Patkányunkat akit mi
 húztunk ki s aki ezért örök hálával
 UTASÍTJUK hogy az orrába épített archívumból
 keresse elő a Búcsúzás Szagát
 AZÉT A HAJNALÉT (amit mi megfelelő eljárással)

idiómánkra gumi csattan
 fejünkre gumi

s mikor már fülünkben a Zene
 mikor már szemünkben a Kollotípia (Hajnalok Zenéje
 éber álmodás) akkor néhány pillanatra *igazán*
 a történetek ellenére IGAZÁN
 mert kappadókia barlangvárosában is megirigyelhetnék
 azt a Fényt amit most belőlünk és bennünk
 LÁTJUK ahogy lassú bugyogással mennyezetig tölti
 a hálószobát
 látjuk ágyacskáinkat sugarasan
 a lepedők foltocskáit a papucsokat fuszeklikat a serbedliket
 sugarasan
 és középen Őt:

Hófehérke csákánnyal
 szemében ibolyával

s a Fény mint valami fangó mint valami gyógylucsock
 már-már egészen bebalzsamozza bemássza
 MÁR-MÁR EGÉSZEN

fejünkön gumi

Szamávartanánkon gumi DE HÁT MÉRT LEGYEN JÓ NEKÜNK
 mért legyen jó?!!:

lába közt a Patkány fürgén átsuhan

s minket már HEJHÓ újra vonz a HEJHÓ
 halihó a HEJHÓ

ott fut a szívünk

Kis rapszódia

(performance)

„Ne tanítsátok hát, hol az én hazám”
Cyprian Kamil Norwid

Hangra, ill. háromféle
betűtípusra (kurzív, kurrens, verzál)

adjátok körbe a koponyát

-----

igen igen ez a
legnehezebb viktimológiai feladvány ez a
pillanat amikor ő azon gondolkozik hogy
fejbe rúgjon-e ilyenkor merőlegesek a mu
tatók igen ilyenkor is merőlegesek de
hát a repülőgépet is összeköti VALAMI a z
örgő kredencsel ezt a helyzetet is össze
köti valami a huszadik századi fizikával
és KÉSZ szubjektív idő relatív idő görbü
lünk feltámadunk itt pedig megy a LET IT
BE és én MONDHATNÁM a pillanat tárgyale
mezskéjén így megfestve félelemmel túlságo
san is látszom neki eszembe jut az arcom
eszembe jut a kultúra vagy legalábbis AZ
ahonnan *egyáltalán* el lehet kezdeni bizt
os ami biztos egy hulló hátáról dobbanto
k átsüvítek káin gerincén MONDJUK átsüv
íték a mesterekén mondjuk de az öreganyám
szívén holtbiztos mert az mindig segít O
KAY FIÚK *megérkeztem* szorítom a torkát
egzotikus arca van jógi-arca van és puha
bajnokszemei megint egy pillanat megint
egy olyasféle hosszú pillanat csak ez mos
tmár az atavisztikus fáradtságé *nehéz le
sz ez így* MONDHATNÁM két örült marokecs
et fetrenkedése az endogén vörösben csak
a szívdobogását nem szabad érezni EMBERE
K VAGYUNK egyébként gyönyörű és teljesen
autentikus állapot „mi egyszer úgyis öss
zeverjük egymást” mondta a hallgatag *drug
ics* mosolyogva közben *két év* telt el és
két éve ül és iszik ugyanannál az asztaln
ál ugyanaz a két lárvabőr LET IT BE ne
szóljatok bele fiúk fogjátok föl mint MŰ

VÉSZETET és KÉSZ két nárcisz anatómiája két riszáló performer helsingör voyeur ege alatt LEX NATURALIS WILLE ZUM LEBEN és KÉSZ különben olyan görcsök vagyunk akár egy koraPOP szóvicc két kukoricajan csi a francia királylány hervadt csiklóján uthita-padmászában arccal keletnek I LUSKÁK ÖNJULISKÁK pucsítunk homorítunk fityegünk a farkunkon harántfejes egy pulkisságúra NYESZEGTETJÜK apácává keféjük a vadászlányokat és persze sorba megunkjuk őket és persze egymást is unjuk már meg kell örülni ezekben a közös albérletekben közös szobákban közös szagokban szeszekben hüvely-zugokban EBBEN AZ EGÉSZ KÖZÖSBEN és meg kell örülni az állandó halgatásától babrálja az öngyújtóját babrálja a szemöldökét vagy iszik és nem szól egy kurva szót se legfeljebb óránként annyit hogy „megint *beljebb* rúgtunk egy kicsit” vagy hogy „veszélyes fegyver a szó” DE HÁT MIFÉLE KULTÚRA EZ DRUGICS és miféle CSÖND ez drugics *te sátán* most viszont kiömlött végre MONDHATNÁM könnyűbúvárrok folyós rothadásban egyetlen oxigénpalackkal LET IT BE hagjatok minket fiúk *mert megfulladunk* eszembe jut az arcom szembe a kultúra eszembe a *mesterek fülle sztó délutánba* átsüvítek öreganyám szívére de EZ kire gondol MONDHATNÁM vérző hegyer gurulunk és közben ütemesen NYOMJUK nyomjuk ugyanazt MORBUS hungaricus MORBUS hungaricus MORBUS átsüvítek káin gerincén átsüvítek a kölyökkoromon CSUKLÓMRA KATTAN A FREUDIG NYALT LÁNCOSFAGYI olyan nehéz vagyok mint egy patkány az Eiffel torony tetején *kánikulában* MONDHATNÁM a nap mikulástalpa ropog a koponyámon LET IT BE fiúk én a halál ükunokája vagyok és SZERETEM nekem gyökereim is vannak BIZONY és nekem kellene ezek a kicsi gyökerek ez itt most halálosan komoly fiúk vigyék ki az olaszokat NEM DOLCE VITA én félek az olaszoktól félek az oroszoktól félek a törököktől az araboktól BUZERÁLOM MAGAM tudom hogy buzerálok magam de én az apámtól is félttem igenis EMLÉKEZEM é

s ólmosra szívom magam az emlékeimmel mert rettentől kemény ez a drugics és *nem hül ye* átsüvíték a kultúrán átsüvíték a mestereken átsüvíték minden lényeges dependencián ő erre nyilván azt mondaná hogy *túlzás* de hát mégiscsak itt vagyok és szorítom a torkod drugics NEM MEGYÜNK SEHOVA nem megyünk kanadába aranyat ásni nem megyünk tahitibe haitire honoluluba nem veszünk korallzátonyt nem szitázzuk le a négy milliárd trikót hogy SZAROK A KULTÚRÁR A UNIVERSITY nem vesszük meg a négy milliárd trikót hogy SZAROK A KULTÚRÁRA UNIVERSITY nem megyünk sehova

LET IT BE

adjátok körbe a koponyát

-----
tudom hogy „veszélyes fegyver a szó” de hát mi *így is túl trágyázzuk* egymást drugics kunkorodik benne a *dolog* úgy aszalódik mint vajda luji almahéja MONDHATNÁM sliccünkön át főlhorpadnak a gödrök LET’S TREAD fiúk tapossuk egymást a nagy égbe BE *csendélet* joghurttal és liftrákkal *csendélet* fogkefével és placentával *csendélet* öreganyámderekával sztalinfaszával áfonyával *csendélet* répanadrággal retkepizsamával *csendélet* mogyoróhalállal *csendélet* naphalaszfüzérkén billegő pondrókkal *szrbina* combcsonttal áramízű szájjal szöcskenyállal MONDHATNÁM (folkszong) fekete zongorák csenevész nyárimikulások nappali mécsvivők libasorban VISSZÜK A SZAGOT az ujjacskánkon úgy visszük mintha tüzet adnánk el ne fújja a szél visszük a *szagot* don h makarenkó orra alá HAPCI h apci MONDHATNÁM ez a mézillatú láng hunyorog a tökfey időben míg eljön az igazi a *dugattyúszemű* és masnira köti a lábunk HADD EMLÉKEZZÜNK fiúk a leghosszabb üvöltés is fölbolyhul hiába hörcsögök az idegekben hörcsögök az emlékezetben MONDHATNÁM így utólag (szitiszong) *fesd feké tére* a másik szemed is kedves luji ne nézz rám azzal a szép szóke agyaddal mert fölláll a hátamon man ray podárkája tudom

nem ártana belefésülni a vérbe beletolls
 öprüzni a vérbe A RETTENETESBE egész a k
 opasz csalogányig firtatni ezt az éjszaká
 t fáradtak vagyunk drugics ne emlékezzü
 nk nézd *kimeredünk* a szanszárából nézd
 jézusba ragadt pillangókat persziflálunk
 míg hazaúsztat a hányás és száraz lábbal
 lép ki a lábunkból Ó akinek nem szabad a
 lábával énekelnie pláne itt ahol „mi egy
 szer úgyis összeverjük egymást” ezer a sz
 vásztikás kövezeten ITT ahol szuicid lá
 nyokon trappolunk megsegíteni európát tel
 iechtézni európát a kultúránkkal MONDHAT
 NÁM ikonparázsból tüdőbaj-távfüttöte vaj
 da lujiból vaginatüzecekből jöttünk és
 REMÉLJÜK ELÉG GÉ ROKONSZENVESNEK TALÁ
 LTATUNK *csendélet* kukoricajancsival és jean-p
 aul un peu-vel hadd fojtogassalak még eg
 y kicsit *nagy egzotikus* úgy hullanak le
 rólunk a DIMENZIÓK mint másnapos zoszima-
 sprayről a made in *milyen szép bűdösek*
 olyan bűdösek leszünk a nagy tavak fölött
 mintha (szvítszong) nem értenék a feny
 őszagot *csendélet* platnival és fenyőgall
 yal *csendélet késsel és toronnyal* NYOMJ
 UNK még egy kis kultúrát a kínba BE ilus
 kák önjuliskák KI TUDNÁ MEGTAGADNI

adját

ok körbe a koponyát

 (old szívtszong) véraláfutásos,
 kölcsonnemzés kétszál spannung így utólag
 így már fehér mint öreganyám szétmosott r
 ongyai és fehérek ezek a gyöngéd gyökérk
 e-karmolások hogy ITT fehérek vagyunk mi
 is félünk abbahagyni ezt a vízszintes ro
 ckot mert megfulladunk tudom szélrúgta
 szél a levegő és levegő volt a kenyerünk
 az ágyunk míg kenyeret és pokrócokat vett
 ünk a reggelekből de nézd ezt a két kocs
 maszéket nélkülünk szemantik malörözZ aho
 gy mária hiányzik a fogmosópohárból ahogy
 a lepedő galapagosz-foltjai körül hiányzi
 k a tenger nézd csak lépéseinket ürtíjü
 k lépéseinkre lépések ürüléke visnunak a
 z ősz hajú dardzsiling teának lányokat kö
 nnyez a szemünkbe jók legyünk ha fölénk

nő a hétmérföldes zokni s ELTAKAR de hát
 miféle kultúra ez drugics miféle *suddhi* m
 iféle ünnepély „fogyasztás és fogyasztás
 között” irigyellek drugics nekem ragadó
 sak a lábaim fostos a szívem és erről m
 ég ez a könnyed rablásokban és precíz mag
 yarázatokban tobzódó MESEKÖNYV se tehet
 irigyellek a te poharadon szárnyak vanna
 k és oxigénpalack fölsüvít nyolcezer mét
 erre a százig BECSÜCSÖRÍT nekem viszont
 csak egy fölmosórongyom van szeretem meg
 csókolni ájulás előtt hát LENNI VAGY NEM
 LENNI ha egyszer *él még* és fenyőtűt szór
 a platnira

-----

adolf szanszára vlagyimir iljics hamlet
 utálom ezeket a horizontális megoldásaid
 t drugics nem megyünk sehova itt maradu
 nk ebben a szentendrei kocsmában pomáz és
lacanéni VUGYUVUGYAI között „ferdén az id
 őben” szóvicceket vajúdunk a sok-sok ici
 pici kis vaginánkon által te hazaviheted
 az angóralányokat az angórakönyveidet a p
 uha bajnokszemeidet MONDHATNÁM

átsüvíte
 k sztredoszlovenszko mortalitási viszonya
 in *jana celderová* éles melleközéig MONDH
 ATNÁM

leborotválom a nyelvemről JÚLIA bú
 zét LÉDA búzét A MAMA búzét a szemeimet
 is leborotválom optophonetikus versmobil
 okat csordítok a melleid közé janácska k
 étdimenziós akarok lenni jel akarok lenn
 i MONDHATNÁM graféma kultúrán kívüli
 kultúra előtti jelentés nélküli itt mar
 adok a sturován veled meg az öreganyámmal
mindegy hogy itt vannak MAJD ELMENNEK m
 orbus hungaricusom van janácska alanyisá
 g-hányingerem van személytelenség-hányin
 gerem van csak még nem tudok róla mert mo
 st 69-et írunk de hát MIT BASZAKODJAK ÉN
 EZEKKEL AZ IDŐSÍKOKKAL én álmaimban soks
 zor még most is *protapopovát* forgatom öt
 ödik pozícióban spiccelek és ő CSINÁLJA c
 sinálja a halálforgást *oleg* szelíden kör
 öz fölöttünk szájában olajággal megigazí

tja a szemembe lógó hajamat hogy LÁSSAK
látod janácska ebben a transzszexuális fi
kcióban is ott van EZ AZ EGÉSZ el kell d
öntenem mit akarok LACANÉNI MÁR EKSZTÁZI
SBAN VAN iacanéni már tépdési a híres kr
eppszoknyája csíkjait „AVANT GARDE AVANT
NEM GARDE” lacanéni már eksztázisban van
és drugics *tényleg* meg fog pattanni HÁROM
ÉVE MÁR hiába mondtam hogy MÉGISOVA alfő
ldova DUNOVA tiszova ADYNYINA pinanyina
adjátok körbe a koponyát

!

